



3.12.2013

B7-0549/2013

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza întrebării cu solicitare de răspuns oral B7-0525/2013

în conformitate cu articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul de procedură

referitoare la infrastructurile ecologice – valorificarea capitalului natural al Europei
(2013/2663(RSP))

Salvatore Tatarella

în numele Grupului PPE

Edite Estrela

în numele Grupului S&D

Gerben-Jan Gerbrandy

în numele Grupului ALDE

Sandrine Bélier

în numele Grupului Verts/ALE

Anna Rosbach

în numele Grupului ECR

Kartika Tamara Liotard

în numele Grupului GUE/NGL

B7-0549/2013

**Rezoluția Parlamentului European referitoare la infrastructurile ecologice –
valorificarea capitalului natural al Europei
(2013/2663(RSP))**

Parlamentul European,

- având în vedere al șaptelea program de acțiune pentru mediu,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Infrastructurile ecologice - Valorificarea capitalului natural al Europei” (COM (2013)0249),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „EUROPA 2020 – O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere Foaia de parcurs către o Europă eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor (COM(2011)0571),
- având în vedere strategia UE în domeniul biodiversității pentru 2020 (COM(2011)0244),
- având în vedere Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice¹,
- având în vedere Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică²,
- având în vedere concluziile Consiliului Mediu din iunie 2011 și cele din 17 decembrie 2012 (punctul 14),
- având în vedere Rezoluția sa din 20 aprilie 2012 referitoare la asigurarea noastră de viață, capitalul nostru natural: o strategie a UE în domeniul biodiversității pentru 2020³, în special alineatul (50),
- având în vedere studiul intitulat „Economia ecosistemelor și a biodiversității (TEEB)”⁴,
- având în vedere Cartea albă a Comisiei intitulată „Adaptarea la schimbările climatice: către un cadru de acțiune la nivel european (COM(2009)0147 și Comunicarea sa intitulată „O strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice”(COM(2013)0216),
- având în vedere întrebarea adresată Comisiei în legătură cu infrastructurile ecologice - valorificarea capitalului natural al Europei (O-000094/2013 – B7-0525/2013),
- având în vedere Agenda teritorială a Uniunii Europene 2020: spre o Europă inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, compusă din regiuni diverse,

¹ JO L 20, 26.1.2010, p. 7.

² JO L 206, 22.7.1992, p. 7.

³ JO C 258 E, 7.9.2013, p. 99.

⁴ <http://www.teebweb.org>

- având în vedere obiectivele Aichi în materie de biodiversitate din Planul strategic privind biodiversitatea pentru 2011-2020, adoptat de părțile la Convenția privind diversitatea biologică (CDB) în octombrie 2010,
- având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul de procedură,
- A. întrucât trebuie luate măsuri pentru a combate declinul biodiversității și al stării ecosistemelor cu scopul de a asigura furnizarea permanentă a serviciilor ecosistemice și protejarea capitalului natural pentru generațiile actuale și cele următoare;
- B. întrucât infrastructurile ecologice ajută natura să valorifice întregul potențial al serviciilor ecosistemice pe care aceasta le poate oferi societății;
- C. întrucât trebuie luate măsuri pentru a combate pierderea biodiversității cu scopul de a proteja capitalul natural atât pentru generațiile actuale, cât și pentru cele viitoare;
- D. întrucât presiunea antropică reprezintă o amenințare pentru biodiversitate și pentru integritatea ecosistemelor din Uniunea Europeană, în special din cauza fragmentării și distrugerii habitatelor naturale, a schimbărilor climatice și a utilizării sporite a habitatelor seminaturale;
- E. întrucât biodiversitatea și bunăstarea societății umane sunt strâns legate între ele;
- F. întrucât, pentru conservarea și consolidarea biodiversității în Uniune, este important să se reducă la minimum nivelul fragmentării și să se sporească conectivitatea ecologică;
- G. întrucât obiectivul nr. 11 în materie de biodiversitate stabilit la Aichi este ca „până în 2020, cel puțin 17 % din apele terestre și teritoriale și 10 % din zonele costiere și marine, în special zonele cu o importanță deosebită pentru biodiversitate și servicii ecosistemice, să fie conservate prin intermediul unor sisteme de zone protejate bine conectate, administrate în mod echitabil și eficiente și reprezentative la nivel ecologic, precum și cu ajutorul altor măsuri eficiente de conservare zonală, și să fie integrate în peisaje terestre și maritime mai ample”;
- H. întrucât infrastructura ecologică și agricultura sunt strâns legate în ceea ce privește productivitatea agricolă și protecția patrimoniului agricol, precum și datorită efectelor activităților agricole asupra amenajării teritoriului și a planificării urbane;
- I. întrucât experiența a demonstrat că proiectele legate de infrastructurile ecologice oferă mari oportunități pentru integrarea naturii în societate, inclusiv în mediile urbane unde locuiește o parte tot mai mare a populației și întrucât aceste persoane sunt expuse efectelor grave ale fenomenului „insulelor urbane de căldură”;
- J. întrucât informațiile despre modul în care se pot crea, proteja, îmbunătăți și utiliza în mod eficient infrastructurile ecologice în diferite tipuri de peisaje ar trebui să fie împărtășite între părțile interesate și publicate;
- K. întrucât experiența a demonstrat că planificarea și dezvoltarea proiectelor de infrastructură

sunt etape esențiale pe parcursul cărora trebuie să se asigure integrarea nevoilor ecologice și societale, atât în peisajele urbane, cât și în cele rurale;

- L. întrucât programele și proiectele regionale și urbane de infrastructură care sunt cofinanțate de UE ar trebui să integreze elemente ale infrastructurii ecologice și să atenueze impactul acestora asupra ecosistemelor existente, cu scopul de a spori beneficiile ecologice, sociale și economice ale acestor programe și proiecte,
- M. întrucât infrastructurile ecologice oferă o gamă întreagă de beneficii ecologice, economice și sociale prin intermediul unor soluții naturale, care sunt în general mai puțin costisitoare și mai durabile și pot contribui la crearea de locuri de muncă,
- N. întrucât, în mod normal, investițiile în infrastructuri ecologice au o rentabilitate ridicată,

Observații generale

- 1. salută comunicarea privind infrastructurile ecologice și intenția Comisiei de a urmări activ obiectivele stabilite în aceasta;
- 2. recunoaște importanța crucială a infrastructurilor ecologice pentru protejarea eficace a capitalului natural al Europei, conservarea habitatelor naturale și a speciilor și menținerea unei stări ecologice bune a corpurilor de apă;
- 3. subliniază faptul că infrastructurile ecologice pot contribui la diversele obiective ale Uniunii pentru anul 2020 și evidențiază caracterul urgent al dezvoltării și integrării lor în instrumentele de punere în aplicare a cadrului financiar multianual, cu scopul de a contribui în mod eficient la atingerea obiectivelor Uniunii în materie de biodiversitate;
- 4. recunoaște faptul că dezvoltarea infrastructurilor ecologice va permite Uniunii să își respecte angajamentele internaționale asumate în cadrul Obiectivelor de biodiversitate de la Aichi și al Planului strategic privind biodiversitatea pentru 2011-2020;
- 5. salută abordarea inovatoare a infrastructurilor ecologice care oferă rentabilitate datorită diverselor beneficii și soluții care pot concilia obiectivele sociale, economice și de mediu;

Integrarea în diferite domenii de politică

- 6. subliniază necesitatea de a integra infrastructurile ecologice în toate politicile sectoriale ale UE și în mecanismele de finanțare corespunzătoare, utilizând drept exemplu cele mai bune practici ale statelor membre;
- 7. subliniază faptul că infrastructurile ecologice pot juca un rol deosebit de important în orașe, unde locuiește în prezent o parte tot mai mare a populației unde acestea pot oferi servicii precum filtrarea aerului, controlul temperaturilor și atenuarea „efectului de insulă de căldură”, zone de recreere, protecția împotriva inundațiilor, colectarea apei pluviale și prevenirea inundațiilor, menținerea nivelului apelor subterane, refacerea sau oprirea pierderii biodiversității, atenuarea condițiilor meteorologice extreme și a efectelor acestora, îmbunătățirea sănătății cetățenilor și îmbunătățirea calității vieții în general, inclusiv prin punerea la dispoziție a unor zone accesibile și la un preț convenabil pentru

activități fizice; subliniază legătura dintre infrastructurile ecologice și sănătatea publică și consideră că investițiile în infrastructuri ecologice reprezintă și o investiție în sănătatea publică;

8. subliniază contribuția pe care o au infrastructurile ecologice în calitate de element suplimentar fundamental al rețelei Natura 2000, vizând creșterea coerenței și rezistenței rețelei care servește la conservarea unor specii și habitate esențiale ale naturii din Europa și contribuind la menținerea furnizării de servicii ecosistemice a căror valoare este estimată la mai multe sute de miliarde de euro pe an; evidențiază, în acest sens, complementaritatea dintre legislația privind rețeaua Natura 2000 și inițiativa de promovare a infrastructurilor ecologice;
9. îndeamnă statele membre să integreze și să acorde prioritate aspectelor legate de infrastructurile ecologice în cadrul amenajării teritoriului și a planificării urbane, consultând și sensibilizând părțile interesate și populația locală prin campanii educative, cu participarea factorilor decizionali de la toate nivelurile (locali, regionali și naționali) și solicită Comisiei să sprijine acțiunile de îndrumare și de analiză comparativă în acest domeniu pentru a se asigura că infrastructurile ecologice devin o parte standard a amenajării teritoriului și a dezvoltării teritoriale la nivelul Uniunii; evidențiază faptul că procedurile de autorizare pentru noile dezvoltări sau pentru infrastructurile gri trebuie să asigure evaluarea completă a oricărui impact negativ asupra ecosistemelor și infrastructurilor ecologice existente, cu scopul de a evita și diminua acest impact și de a asigura beneficii societale reale pe termen lung;
10. solicită Comisiei și statelor membre să utilizeze toate instrumentele de finanțare ale UE, inclusiv pe cele prevăzute în politica de coeziune și în politica agricolă comună, în special zonele de interes ecologic, pentru a promova infrastructurile ecologice, după caz, în scopul de a asigura punerea la dispoziție a unei game largi de servicii ecosistemice și protecția proceselor naturale în zonele rurale și urbane; solicită Comisiei să informeze Parlamentul în mod regulat cu privire la utilizarea fondurilor PAC pentru sprijinirea infrastructurilor ecologice; subliniază, în acest sens, rolul important al infrastructurilor ecologice în protecția albinelor și, așadar, în funcționarea eficace a polenizării;
11. subliniază efectele pozitive ale infrastructurilor ecologice în ceea ce privește atenuarea schimbărilor climatice întrucât acestea au un efect pozitiv asupra stocurilor de carbon și a bilanțului gazelor cu efect de seră, în special în ceea ce privește conservarea turbăriilor, a pădurilor și a zonelor împădurite naturale și seminaturale și a altor ecosisteme bogate în carbon, contribuind astfel la punerea în aplicare a politicii UE în domeniul climei;
12. sprijină eforturile de combinare a amenajării teritoriale și a dezvoltării infrastructurilor ecologice în zonele costiere cu scopul de a proteja biodiversitatea și de a asigura o dezvoltare durabilă a peisajelor din zonele costiere;
13. constată rolul fundamental al infrastructurilor ecologice în adaptarea la schimbările climatice dat fiind că acestea sporesc coerența între siturile Natura 2000, facilitează intensificarea deplasărilor și schimbărilor în ceea ce privește distribuția speciilor între și în cadrul siturilor Natura 2000 și asigură adaptarea biodiversității la nivel peisagistic, contribuind astfel la punerea în aplicare a politicilor UE privind natura, încurajând și asigurând totodată o adaptare ecosistemică în alte sectoare, inclusiv în domeniul

gospodăririi apelor și al siguranței alimentare;

14. consideră că este esențial ca statele membre – în special cele cu frontiere maritime – să realizeze infrastructuri ecologice în jurul zonelor portuare și să dezvolte sisteme de transport favorabile ecologizării acestor zone;
15. atrage atenția asupra faptului că reducerea riscurilor asociate dezastrelor naturale – precum inundațiile sau incendiile forestiere – este, de asemenea, un rezultat pozitiv al creării sau refacerii infrastructurilor ecologice, cum ar fi zonele inundabile naturale, zonele împădurite, zonele umede etc., care pot spori rezistența la dezastre și pot contribui la adaptarea la schimbările climatice, reducând semnificativ costurile impuse societății;
16. subliniază necesitatea de a include pe deplin sectorul silvic în acest domeniu de politică, cu scopul de a obține, în afară de producția de lemn și de biomasă, numeroasele beneficii pe care le oferă gestionarea sustenabilă a pădurilor și conservarea pădurilor naturale, și de a reface zonele împădurite fragmentate sau distruse;
17. salută inițiativa de a promova infrastructurile ecologice ca instrumente care contribuie la filtrarea apei, prevenirea eroziunii și conservarea nivelului apelor subterane și, prin urmare, la punerea corectă în aplicare a Directivei-cadru privind apa, a Directivei privind inundațiile și a dispozițiilor legislative relevante privind apa conform propunerilor din proiect, precum și la managementul integrat al zonelor costiere și la amenajarea spațiului maritim;
18. subliniază importanța integrării corecte a cerințelor privind infrastructurile ecologice în punerea în aplicare a instrumentelor politicii structurale și de coeziune a Uniunii, în special pentru finanțarea infrastructurilor ecologice urbane și îndeamnă autoritățile competente să adopte măsuri adecvate;
19. subliniază necesitatea integrării infrastructurilor ecologice în programele operaționale din cadrul instrumentelor de finanțare ale UE pentru perioada 2014-2020;
20. îndeamnă Comisia să finalizeze la timp, adică înainte de sfârșitul anului 2013, materialele de orientare privind sprijinul acordat anunțate în comunicare, pentru a facilita înțelegerea și promovarea infrastructurilor ecologice în cadrul domeniilor de politică relevante și pentru a asigura oportunități de finanțare prin intermediul programelor operaționale;
21. solicită statelor membre și autorităților regionale și locale să valorifice în mod corespunzător oportunitățile de finanțare existente pentru a promova investițiile în proiecte coordonate și coerente în materie de infrastructuri ecologice;

Dezvoltarea unei strategii privind infrastructurile ecologice

22. subliniază necesitatea de a spori investițiile sectorului privat în infrastructurile ecologice și solicită Comisiei și BEI să instituie și să pună în funcțiune fără întârziere un instrument de finanțare care să includă mecanisme de finanțare inovatoare pentru sprijinirea investițiilor în infrastructurile ecologice și alte proiecte legate de capitalul natural, evaluând, totodată, sprijinul real și pe termen lung necesar funcțiilor ecosistemice; subliniază că va trebuie să se analizeze și posibilitatea unor surse suplimentare de finanțare la nivel local, regional și

național;

23. este convins că dezvoltarea infrastructurilor ecologice trebuie să fie sprijinită de date solide și cunoștințe aprofundate și încurajează Comisia, în colaborare cu Agenția Europeană de Mediu, statele membre și alte părți interesate să se asigure că Uniunea își consolidează capacitatea în ceea ce privește cartografierea și evaluarea ecosistemelor și a serviciilor ecosistemice asociate și că aceste informații și cunoștințe sunt luate în considerare în mod corespunzător, inclusiv în planificarea și realizarea proiectelor cofinanțate de UE;
24. îndeamnă Comisia să promoveze proiectele de cercetare, de inovare, de consolidare a capacităților, cele educative, de difuzare, de conștientizare și informare publică din acest domeniu și să sprijine schimbul de informații și de bune practici; subliniază faptul că competențele și formarea personalului capabil să îmbrățișeze această abordare inovatoare și să aprecieze la justa valoare beneficiile oferite de ecosisteme, în special în sectorul aprovizionării cu apă și al epurării apelor, al deșeurilor, al construcțiilor, al gestionării dezastrilor, al agriculturii, al turismului și al sănătății facilitează dezvoltarea infrastructurii ecologice;
25. consideră că integrarea în toate domeniile de politică reprezintă o condiție de bază, fără de care nu se poate duce o politică credibilă în domeniul infrastructurilor ecologice;
26. subliniază rolul pe care îl pot juca organizațiile societății civile, știința cetățenească, responsabilitatea cetățenească și participarea publică în planificarea, punerea în aplicare, menținerea și supravegherea proiectelor de infrastructuri ecologice la nivel local și îndeamnă statele membre să faciliteze aceste procese;
27. este de acord cu dezvoltarea unei strategii care constă în stabilirea unor axe prioritare pentru proiectele de infrastructuri ecologice din Europa și subliniază că sunt necesare mai multe strategii și proiecte interregionale transfrontaliere;
28. sprijină inițiativa TEN-G anunțată în comunicare și solicită Comisiei să asigure dezvoltarea unui sistem TEN-G până în 2015;
29. evidențiază potențialul de inovare în ceea ce privește infrastructurile ecologice și rolul-cheie pe care IMM-urile îl pot avea în acest domeniu; subliniază faptul că standardele comune, certificarea și etichetarea ar trebui să vină în sprijinul investițiilor în infrastructurile ecologice și să creeze mediul necesar pentru deschizătorii de drumuri;
30. așteaptă cu interes revizuirea strategiei în domeniul biodiversității în 2015, revizuirea ulterioară a comunicării privind infrastructurile ecologice în 2017 pentru a ancora și mai bine infrastructurile ecologice în investițiile relevante planificate la nivelul UE, precum și evaluarea la jumătatea perioadei a domeniilor de politică pertinente (bilanțul de sănătate al PAC, evaluarea la jumătatea perioadei a REGIO etc.);
31. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.